

Reciklaža staklene ambalaže

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 29 | Nivo: Visoka tehnološka škola strukovnih studija Aranđelovac

Seminarski rad

Predmet: Zaštita životne sredine Tema: Reciklaža staklene ambalaže

Sadržaj:

1.Uvod.....	3
logistike.....	3
otpadom.....	5
reciklaže.....	8
reciklaži.....	8
staklo.....	9
otpada.....	11
ambalaže.....	11
sakupljati?.....	12
staklu.....	13
stakla.....	15
ambalaža.....	15
lom.....	16
stakla.....	17
stakla.....	19
.....	20
.....	21
stakla.....	21
Škotska.....	22
Hrvatska.....	25
Švajcarci?.....	26
Zaključak.....	28
Literatura.....	29

2

1.Uvod

Ovaj seminarski rad je koncipiran tako da se suštinski objasni ne samo sam proces reciklaže staklene ambalaže već i da se da osvrt na reciklažu uopšte kao i na proces proizvodnje stakla. U prvim dvema tačkama date su osnovne informacije i pojmovi o povratnoj logistici kao i razlozi zbog kojih se povratnoj logistici posvećuje sve veća pažnja. Takođe, obrađeno je i pitanje upravljanja otpadom. Spomenuto je načelo „4R“ kao jedno od sistematskih rešenja upravljanja otpadom. Sledeći deo rada se odnosi na objašnjenje samog pojma reciklaže, aktivnosti koje se obavljaju pri reciklaži i sl. Dati su i simboli koji označavaju da li je proizvod za reciklažu ili ne. U tački 5. objašnjen je kružni tok otpada kao i kružni tok staklene ambalaže, dok je u sledećoj tački dat odgovor na pitanje koji otpad treba odvojeno sakupljati. Proces proizvodnje stakla i staklene ambalaže kao i namena istih dat je u tačkama osam, devet i deset.. Staklo se proizvodi iz homogenizirane smeše osnovnih sirovina i staklenog loma topljenjem na temperaturama oko 1600 °C.Istopljeno staklo oblikuje se u stakleni proizvod u mašinama za oblikovanje. Osnovne sirovine za proizvodnju ambalažnog stakla su: varčni pesak, kalcinirana soda, olomit i kalcit, takleni lom koji potiče od otpada u proizvodnji i recikliranog staklenog loma. Proces reciklaže stakla počinje prikupljanjem i sortiranjem istog. Načini prikupljanja i sortiranja su takođe dati u radu i to u tački 11. Sam proces reciklaže stakla dat je u sledećoj tački. Odgovor na pitanje zašto reciklirati staklenu ambalažu, sa pet osnovnih razloga zašto, dat je u tačkama 13 i 14. Na kraju rada dati su načini upotrebe recikliranog stakla, a kao poseban deo izdvojeni su primeri recilaže stakla iz Hrvatske, Škotske i Švajcarske. U zaključku rada dat je osvrt na stanje u našoj zemlji po pitanju teme koja je obrađivana u

ovom seminarskom radu tj. Po pitanju reciklaže staklene ambalaže.

2. Pojam povratne logistike

3

Pre dvadeset godina, lanci snabdevanja su bili zauzeti finim podešavanjem logistike proizvoda od sirovina do krajnjeg korisnika. Proizvodi se očigledno i dalje kreću ka krajnjem korisniku, ali se sve više proizvoda vraća. Ovo se događa u velikom broju industrija, u elektronskoj, farmaceutskoj, industriji osvežavajućih pića itd. Povratak kao proces je skoro dodat Supply-Chain Operations Reference (SCOR) modelu, naglašavajući svoju važnost za lance snabdevanja u budućnosti (Schultz, 2002). Dok su neki akteri u lancu bili primorani da uzimaju proizvode natrag, drugi su to radili privučeni vrednošću korišćenih proizvoda. Na ovaj ili onaj način, povratna logistika postaje izuzetno važan deo modernih lanaca snabdevanja. Iako je koncepcija povratne logistike odavno poznata, nastanak ovog pojma je teško precizno utvrditi. Termini kao "povratni kanali" i "povratni tok" pojavljivali su se u naučnoj literaturi još sedamdesetih godina prošlog veka, ali su se gotovo uvek odnosili na reciklažu. Prvu poznatu definiciju povratne logistike objavio je Council of Logistics Management (CLM) ranih devedesetih (Stock, 1992): "Povratna logistika je pojam često korišćen pri spominjanju uloge logistike u reciklaži, deponovanju otpada, i upravljanju opasnim materijalima; šire obuhvata sve što se odnosi na logističke aktivnosti koje se odvijaju u smanjenju izvora, reciklaži, zameni, ponovnom korišćenju materijala i deponovanju." Krajem devedesetih, Rogers i Tibben-Lembke (1999) opisuju povrtnu logistiku akcentujući cilj i procese (logističke) koji su tu uključeni: "Procesi planiranja, implementiranja, i kontrole efikasnosti, isplativog kretanja sirovina, zalihe tokom procesa, finalni proizvodi, i srodne informacije iz tačke potrošnje u tačku nastanka u cilju ponovnog korišćenja ili pravilnog deponovanja." Evropska Radna Grupa za Povratnu Logistiku, RevLog (1998-), uzima sledeću definiciju Dekker et al., (2003): "Proces planiranja, implementiranja i kontrole toka sirovina, procesnih zaliha, finalnih proizvoda, od proizvodne, distribucione ili tačke korišćenja do tačke obnavljanja ili pravilnog deponovanja predstavlja povratnu logistiku." Iz razloga što je povratna logistika relativno nova istraživačka i empirijska oblast, često se u drugoj literaturi mogu naći i termini kao što su reversed logistics, povratna logistika, retro logistika ili povratna distribucija, koji ponekad znače isto. U stvari, razlike u definicijama su dobro poznat izvor nesporazuma, kako u istraživanju, tako i u praksi (Melissen and De Ron, 1999). Povratna logistika se razlikuje od upravljanja otpadom jer se upravljanje otpadom uglavnom odnosi na sakupljanje i obradu otpada, tj. proizvoda koji se koriste samo jednom, efikasno i efektno. Takođe, povratna logistika se razlikuje i od zelene logistike, jer zelena logistika razmatra ekološke aspekte svih logističkih aktivnosti i fokusirana je samo na FORWARD LOGISTIC, tj. lanac od proizvođača do korisnika. Povratna logistika je opšti pojam. U najširem smislu, povratna logistika se odnosi na sve operacije vezane za ponovnu upotrebu proizvoda i materijala, odnosno, ona se usredstavlja na one segmente gde se nešto od utrošenog može vratiti i "taj rezultat" ulazi u (no

----- OSTAKAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com